

Aleksandra PIASECKA

Moja praca to poszukiwanie piękna w wyrażaniu tożsamości współczesnej kobiety.

Punktem wyjścia jest portret lub postać. Klasyczny sposób portretowania przełamuję przez rozwinięcie bryły portretu w abstrakcyjną formę.

Podczas dynamicznej pracy z gliną odrzucam konwencjonalne przedstawienie postaci na rzecz spontanicznych eksperymentów z materią. Powstające nowe formy każą zapomnieć o stereotypowym, niejednokrotnie uprzedmiotowiającym postrzeganiu kobiecego piękna, a skupiają uwagę na szukaniu ukrytych znaczeń. Angażują odbiorcę w odkrywanie fenomenu kobiecości.

BIO

Doświadczenie zawodowe rozpoczęłam we Francji jako architekt. Pracowałam między innymi nad projektami lotnisk, muzeów, osiedli w takich renomowanych pracowniach jak Christian de Portzamparc, Jean Michele Wilmotte czy Manuelle Gautrand. Po kilkunastu latach pracy w Paryżu i Cannes założyłam pracownię rzeźby w Warszawie.

Wybrane wystawy:

2024

Grenoble ART UP, Grenoble, Francja / Art fair / 4-7.04.2024

Lille ART UP, Lille, Francja / Art fair / 8-11.02.2024

2023

ST-ART, Strasburg, Francja / Art fair / 24.11.2023 – 26.11.2023

Galerie Montmartre, Paryż, Francja / stała kolekcja / od 20.10.2023

XIV Florence Biennale, Florencja, Włochy / Art fair / 14.10.2023 – 22.10.2023

Hyerres-Les-Palmieres, Francja / stała, zbiorowa wystawa miasta Hyerres „Parcour des Artes” - od 2020

Cykl "Woman being"

"Burden of necessity". W tej kompozycji spiętrzona, ciężka fryzura obciąża głowę młodej kobiety. Z jednej strony przywodzi na myśl przytłaczające obowiązki i konieczności życia codziennego, które mogą wydać się nie do udźwignięcia. Z drugiej strony, wydłużony, pnący się ku górze splot włosów daje wrażenie wzlotu, a więc nadziei na przezwyciężenie trudności. Zawarta w odkodowaniu rzeźby sprzeczność paradoksalnie wyjaśnia fenomen kobiecości. Przytłoczona, na granicy rezygnacji i pograżenia się w swojej słabości znajduje, w samym jej jądrze, siłę do wydostania się z opresji, pokonania kryzysu. Człowiek upada i człowiek się podnosi. Kobieta!

Tytuł: "Burden of necessity"
(Ciężary konieczności)
Cykl: "Woman being" n.9
Rok: 2023
Materiał: Pył marmurowy
Wymiary: 28 x 20 x 15 (cm)
Podstawa: Granit

"Uncombed thoughts". Głowa młodej kobiety uwikłana w niepoliczalną burzę pierścieni. Stanowią chmurę inspiracji, skojarzeń, pomysłów. Ukrywają proces twórczy. Artysta czerpie ze środowiska, ale kreacja potrzebuje izolacji. W oddaleniu i samotności dokonuje się wyzwolenie intelektualne, rozbudzenie wewnętrznego bogactwa emocji, mnogości interpretacji i zamierzeń. Opływają one głowę jak kłębiący dym, eksplodują.

Tytuł: "Uncombed thoughts"
(Myśli nieuczesane)
Cykl: "Woman Being" n.10
Rok: 2023
Materiał: Pył marmurowy
Wymiary: 39x23x29(cm)
Podstawa: Garnit

Tytuł: "Tipping point" (Punkt zwrotny)
 Cykl: "Woman Being" n.7
 Rok: 2022
 Materiał: Bronze
 Wymiary: 39x39x22(cm)
 Podstawa: Marmur

„Tipping point” przedstawia punkt zwrotny, krok w nieznane, który wymaga ogromnej determinacji i odwagi. Moment, w którym każdy scenariusz jest jeszcze możliwy, co wywołuje w nas strach i nadzieję. Powierzchnia rzeźby jest granicą między upadkiem a drogą do sukcesu. Twarz częściowo zasłonięta wirującą materią może zaczerpnąć z niej energię lub zostać pochłonięta bezpowrotnie.

„Bugava”. Niezgłębione bogactwo myśli i uczuć, nieokiełznana materia, która krąży, faluje, rozlewa się. Kobieta musi nad nią panować, trzymać w ryzach, mimo że przesłania jej oczy. Kompozycja w trójkącie ma wprowadzić poczucie stabilności i spokoju, jednak puchnące formy całkowicie temu przeczą.

Tytuł: "Bulgava"
 Cykl: "Woman Being" n.12
 Rok: 2023
 Materiał: Bronze / patyna
 Wymiary: 51x30x30(cm)
 Podstawa: Stal/patyna

"Strenght and burden"

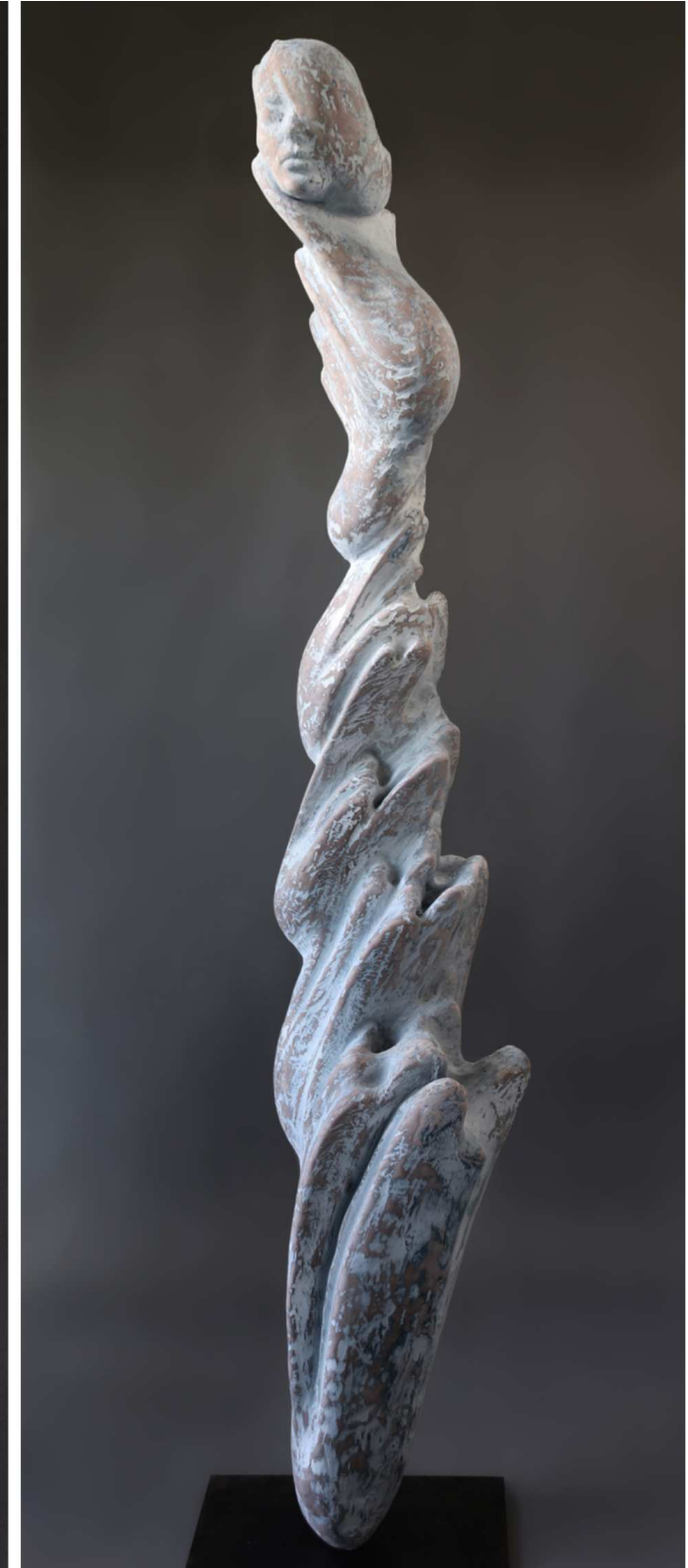
Dlaczego zawsze ogląda się za siebie?

Pnąca się ku górze materia to jej siła, ciekawość świata, marzenia, dźwigające bezwładnie wiszące wory poświęcenia i wyrzutów sumienia.

„Jej grzbiet dziwi się,
Że nie pęknie.
Jej ręce dziwią się,
Że nie odpadną.
Ona się nie dziwi.“

Anna Świrszczyńska

Tytuł: "Strenght and burden" (Siła i obciążenie)
Cykl: "Woman Being" n.10
Rok: 2024
Materiał: Gлина / Pył marmurowy i żywica
Wymiary: 198x45x45(cm)

Tytuł: "The Perfect Cloud"
Cykl: "Woman Being" n.11
Rok: 2023
Materiał: Pył marmurowy
Wymiary: 39x23x29(cm)

The Perfect Cloud. Wyobrażenie nas samych. Wizja do której dążymy lub wydaje nam się, że musimy dążyć. W młodości tak oczywista do zrealizowania, później staje się rozmyta i niedościgniona. Źródło naszych marzeń i tęsknot, przyczyna naszych frustracji. Coraz głębiej ukryta, ale jakże droga.

Tytuł: "M" -
Cykl: "Woman Being" n.14
Rok: 2024
Materiał: Pył marmurowy
Wymiary: 100x23x22(cm)
Podstawa: Rzeźba wisząca

“Amuse-bouche”

Kobieta w sztuce, podmiot czy przedmiot?

Praca ta przedstawia kobietę jako elegancką wykałaczkę podającą kwiat kamelii. Kwiat, który jest jednym ze znaków firmowych Chanel.

Ciało skręcone jak wiertło wbija się siłą rozpędu w delikatny kwiat. Jedną z rąk przybiera kształt spirali, druga wyrzucona w górę, w geście triumfu czy raczej wołania o pomoc. Gdy postać zbliżona jest do naturalnych rozmiarów, kwiat jest olbrzymi, zupełnie wynaturzony. Czy służy kobiecie jako dolna część garderoby, czy to kobieta służy mu jako manekin, elegancki podajnik?

Tytuł: "Amuse-bouche" W TRAKCIE REALIZACJI

Rok: 2024

Materiał: Żywica akrylowa

Wymiary: 150x190x140(cm)

“Vestalis”

Praca w drodze konkursu została wybrana przez międzynarodowe jury na **XIV Biennale Sztuki we Florencji 2023**.

Tytuł rzeźby „Vestalis” wskazuje, że autorka skupia się na roli kobiety jako strażniczki. Nawiązuje wyraźnie do roli jaką pełniły wybrane kobiety w starożytnym Rzymie.

Siłą wyrazu pracy jest powtarzalność postaci. Ustawione w ciągu, są odwołaniem do popularnego w kulturze ludowej wielu rejonów Polski motywu dekoracyjnego papierowej wycinanki.

Każda kobieta wyrasta z kuli ażurowych pasów, których kolorystyka symbolizuje: korzenie, naturę, kobiecość. Wzór zaczerpnięty jest ze stylistyki łowickich pasów regionu Mazowsza, gdzie aktualnie pracuje autorka.

Na kolorowej bazie postacie balansują w poszukiwaniu równowagi. Elementem stabilizującym jest biały pas łączący je z innymi. Im westalek więcej tym ta wież staje się silniejsza, staje się gwarantem trwałości i ciągłości.

Ułożenie włosów stapiających się z kształtem sylwetki przypomina jajo, symbol życia. Fryzura przywołuje na myśl nowoczesne cięcie, a może zbyt duży żołnierski hełm. Sugeruje, że rola kobiety, którą narzuca współczesny świat jest zbyt trudna, ale dzięki własnej sile wzmacnianej więzią z innymi, zakorzenionej w kulturze, kobieta potrafi jej sprostać.

Z godnością i wdziękiem unosi w górę gołębie. Ptaki, o symbolice wykorzystywanej w sztuce przez wieki, w dłoniach kobiety mogą prowokować całą gamę skojarzeń. Strażniczka pokoju, miłości, równowagi spleciona w niekończącym się ciągu międzypokoleniowej więzi kobiet. Nabiera szczególnego znaczenia na tle dzisiejszych wydarzeń.

Krucha, delikatna, ulotna w złowrogim otoczeniu, jak na obrazie „Zaginiona infantka” surrealistki Marion Adnams. Nawiązaniem do tej pracy jest również konstrukcja spódnicy. Zamiast papieru autorka używa siatki. Jej zwiewność sugeruje gotowość do uwolnienia się, otwarcia na nową rzeczywistość.

Potrzebę wolności i akceptacji silnie akcentuje odrzucenie ubioru.

„Vestalis” ma wywoływać poczucie siły i nadziei czerpanej z natury, własnej tożsamości więzi międzyludzkich. Tylko przysłona na oczach przypomina o przeciwnościach i ograniczeniach. Ten detal wprowadza pewien niepokój i stawia znaki zapytania.

Tekst kuratorski:

"Techniczne mistrzostwo pozwala jej bawić się teksturami i właściwościami materiałów, tworząc uderzająco żywe obrazy. Uosabiają one zarówno precyzję jej artystycznego gestu, jak i wolność, którą odnalazła w swojej pracy."

Galerie Montmartre Paris

O mojej twórczości Marc Bodie, rzeźbiarz, Wielka Brytania, 2024:
"Wspaniałe prace, zawsze wyraziste poprzez i poza abstrakcyjnymi echemi kobiecej formy, czasami promieniujące na zewnątrz w kierunku wyzwolenia, tylko po to, by powrócić, składając się w sobie w introspektywny, prywatny sposób chroniący siebie. Istnieją echa i rytmy formy, które mogą się wahać i powracać, podobnie jak wewnętrzne, fizyczne, kobiece ja, bicie serca i nastroje. Wszystko to wywołuje pełniejszy efekt emocjonalny rzeźb."

Motywacja do wzięcia udziału w naborze "Otwieramy sie!"

Użycie języka świata mediów społecznościowych do zaprezentowania moich rzeźb we wnętrzach Zamku Ujazdowskiego, przy wsparciu kuratorskim, mogłoby być interesującym eksperymentem. Pokazanie procesu twórczego, relacji z widzem w trakcie trwania tego procesu, wraz z końcową formą przestrzenną z pewnością da nowy impuls odwiedzającym do aktywnego odbioru sztuki. Współpraca z Państwem placówką będzie kolejnym, ważnym etapem w moim rozwoju artystycznym.

@aleksandrapiaseckasculpture

www.aleksandrapiasecka.com

aleksandra@alekdandrapisecka.com